

BU SAYIDA

Çağdaş Arap Şiirinden

AHMET MATAR

Tablolar

Çeviren: FATİH OKUMUŞ

3

METİN DEMİRCİ

Hayret Makamında Şiir

4-5

O. OLCAY YAZICI

Şark'ın Mahzun Şarkısı

6

AHMET URFALI

Anne

6

YUSUF DURSUN

Yeniden

6

TARIK ÖZCAN

İlhan Berk'le

7

İSMAİL KARAKURT

Şairin Öyküsü

8

MEHMET MORTAŞ

Ay Kırıklarıyla Vurulunca Haşin Kız

8

İSA BAYRAKTAR

Gölgeler

9

MAHMUT BAHAR

Sicil

9

CENGİZ COŞKUN

Seyahat Notları

10

MEHMET NARLI

Mecazkâr Şarkı

11

HAMİT DEMİR

Sevmek

11

MEHMET AYCI

Kır Şiiri

12

İBRAHİM YOLALAN

Bir Günün Ardından Bin Küfür

12

DURMUŞ KAYA

Gönül Yüzlü Yâr

13

CİHAN EROĞLU

Sitemkâr Faslı

13

AHMET TEVFİK OZAN

Ağaç olmak, İnkarla gelen

13

CEVAT AKKANAT

Şiirin İpek Sesi -V-

14-15

DİLÂVER CEBECİ

Hamayıl Kuşandım Şiir Kılıcını

16

HAMAYİL KUSANDIM ŞİİR KILICINI

Yirmi birinci yüzyıla bay kula
Süleymanîye şairlerinde şair sarıyorman
İnsanlar insanlık şairi sarıyorman yüzyıla
İçlerinden geçeni sarıyorman
Sultan Süleyman'dan KILIÇ KUSANDIM ŞİİR KILICINI

Selam ile

Muhterem okuyucumuz

Dergiyi yayın hayatına hazırlarken 9 sayıyı bir yayın dönemi olarak düşünmüştük. Dolayısı ile elinizdeki sayı birinci dönemin son sayısı olmaktadır. 10. sayı ile yeni bir yayın dönemine giriyoruz.

Bu dönemde, sizden gelen teklifleri değerlendirerek dergimizin sayfa sayısını 16'dan 24'e çıkaracağız. Tabii bununla birlikte derginin masrafları da artacaktır. Sınırlı sayıda kişinin üzerinde olan derginin maddi külfetini genele yayabilmek maksadıyla dergiye bir fiyat belirleyip abone sistemine geçeceğiz. Bu, maddi imkanları sınırlı olan okuyucularımızı zorlama olarak anlaşılmamalıdır. Okuyucularımız abone bedelini uygun buldukları sayıda taksitle ödeyebilirler. Dergiye her sayı için 30.000 yıllık abone bedeli olarak 250.000 TL düşünmekteyiz.

Mezkur konularda ve birinci dönem içerisinde bize gelen teklifler doğrultusunda belirlenen aşağıdaki konularda görüş ve yardımlarınızı bekliyoruz.

a) Derginin aylık olarak yayınlanması

b) "Şairlerden Haberler", "Kırağı Çalmış Sözlük" v.b. mizahi sayfaların olup olmaması

c) Genç kalemlere ayrı bir sayfada yer verilip verilmemesi

d) Kitap ve dergi tanıtımı yapılıp yapılmaması

e) Dergide yayınlanan şiir ve yazıların yayın dengesi

f) Yayınlanan ve yayınlanacak şiirlerde biçim ve muhteva dengesi

Artık inanıyoruz ki, dergimiz derginiz olmuştur. Bu düşünceyle yeni dönemin yayın akışını yayın kadrosundan çok sizin belirleyeceğinize inanıyoruz. Yazı ve şiir çalışmalarınız, eleştirilerinizle daha iyiye, daha güzele gitmek azmindeyiz.

Yukarıda belirtilen konularda ve sizin belirleyeceğiniz daha değişik konulardaki düşüncelerinizi 30 Mart 1995 tarihine kadar göndermenizi bekliyoruz.

Kırağı'ya bu güne kadar gösterdiğiniz teveccüh ve verdiğiniz destek için teşekkür ediyor, devamını diliyoruz.

Allah'a emanet olunuz.

Saygılarımızla

KIRAĞI

KIRAĞI: Şiir Dergisi ● Kırk beş günde bir çıkar ● Sahibi ve yazı işleri Müdürü ● Cengiz Coşkun ● Genel Yayın Yönetmeni: ● Tayyib Atmaca ● Yayın Koordinatörü: ● Mehmet Durmaz ● Abone Dağıtım: Ercan Sağlam ● Para ile satılmaz/ ağanın (alanın) eli tutulmaz. Posta Çeki Hesap Numarası: Tayyib Atmaca 507532 Okuyucusuna gönderilir. ● Gelen her mektup cevaplandırılır ● Gönderdiğiniz her mektup için iki mektup pulu göndermeniz rica olunur. ● Yazışma Adresi: Atatürk cad. 39. Sk. No:19 01820 Osmaniye/ADANA ● Telefonlar (322) İş: C.C: 812 42 10 Ev: T.A: 812 72 56 Ev: M.D.: 822 17 68 Dizgi, Montaj, Baskı: Akdeniz Ofset Matbaacılık- Tel: 814 84 59 Osmaniye/ADANA

TABLÖLAR

Çağdaş Arap şiirinden

*Başkası şairdir, beyitler nazmeder
Fakat ben... vatanlar nazmederim
Yanında şiirler taşır başkası
Fakat ben insan taşıyan bir şiirim:
Anlamı, çektiği sıkıntılar kadar derin
Bütün şairlerin bir şiir şeytanı vardır
Tek başıma benim... yirmi şeytanım var!*

*Kartal döndü, döndü
sonra geri geri gitti
(Bana buğday mı verildi?
Yeryüzünün böcekleri gibi miyim?
Hür olmalıyım) dedi.
Allah ona dedi ki: O halde sen,
Başka bir yaratık olacaksın!
Kayalar gibi kuvvetin
Kartallar gibi izzetin
Çiçekler gibi rikkatin
İnsanlar gibi sûretin olsun!
(Kün) Ol!
Asil kartal kanatlarını yumdu
bir de uyandı ki
şair olmuş!*

*Vatandaş, hürriyet dilenme
Dilenme hürriyetil
Onu yaşa...
Anlarsa yöneticiler ne âlâ
Yoksa
İknaya çalış yumuşak bir dille
Ona denizleri içmesini söyle
ve yerkürenin yarısını yutmasını...*

*Hürriyet onun buluşu değil
Değil babasının malı da
ki katsın mallarına
dilerse mahrum bıraksın seni
alıp götürsün yanında
dilerse bağışlasın
hediye etsin sana*

*Ona de ki: Ben hür doğdum
Ona de ki: Ben hür doğdum
De ki ona: Ben hürriyetin ta kendisiyim
İnanmazsa, şahit isterse
Şahit getir
Bu davada şahidin
Silah olmak gerektir.*

Çeviren: Fatih OKUMUŞ

HAYRET MAKAMI'NDA ŞİİR

Şiirle ilgili konuşmak ilk önce şiir yazarlara düşer diye düşünüyorum. Hele dostların sıra sıra şiir kitapları çıkmışsa onlar hakkında birşeyler yazmak bir zorunluluktur artık. Ama biz bu zorunluluğun gereğini geciktirdik; dostlardan özür dileriz. Hem kitap sahibi şair dostlardan, hem de bu konularda bizden bir şeyler duymak isteyen okuyucu dostlardan.

Ben işe en sondan ilkiyle başlamak istiyorum kazaya kalmış yazılarıma. Aslında Mustafa İslamoğlu'nun "Heyelan"ıyla, Arif Dülger'in "Şiir Nöbetleri" ile ilgili görüşlerimizi çoktan bildirmiş olmalıydık. Her neye sayarsanız sayınız zamanında yapamadık bu işi.

Her geç kalanın mazeretler bulduğu gibi ben de pek çok mazeret sıralayabilirim; ama ben bunlarla kimseyi rahatsız etmek istemiyorum. Velhasıl yazarın yazarda bir hakkı vardır, o da ortaya konulan eserler hakkında görüş bildirmek. Eskiden beri bir gelenektir bu, yazarlar arasında.

Ayrıca bir hususu daha açıklığa kavuşturmalıyız. "Dost dostu kıyamaz" ya da "Dost dostu karşı tek yönlüdür" gibi sözlerle bizim değerlendirmelerimizde bir yalınlık olabileceği akla gelebilir. Gerçi böyle düşünenlerde bir haklılık payı mevcuttur; ama "Dost acı söyler" sözüyle de böyle değerlendirmelerde bize denge olduğu gerçeği açığa çıkmaktadır. Yani bizim söyleyeceklerimiz sadece dost reklamı olmayacaktır.

Bir de "Denge Yayınları"nı kutlamak gerekiyor bu titiz çalışmasından dolayı. Hicabi Kırılmaç'ın "Hayret Makamında" eseri düzenlemesiyle, tashihiyle, ebadıyla, kağıdıyla, harf puntosuyla çok güzel bir bütünlük arz etmektedir. Baskı hatası sifıra yakın. Derler ya "Bundan ötesi can sağlığı".

"Denge Yayınları", "Hayret Makamında" eserinden önce ve sonra pek çok güzel eseri yayımladı. Onları da unutmuş değiliz. Biz ancak bu yazıya konu olan eser vesilesiyle tebrik ve teşekkürlerimizi de iletiyoruz ilgili yayın evine.

Bazıları, şairin şiiriyle tanımlanabileceğini, şiirin şairi ele verdiğini falan söylerler. Her zaman geçerli bir metottur şiire bakıp şair hakkında bir şeyler söylemek ama bunu ben Hicabi Kırılmaç için söyleyemiyorum. Bence Hicabi ile şiiri arasında farklı bir ilişki vardır.

Hicabi dış görünüş itibariyle sakın bir insan

ama şiirleri çok dalgalı bir deniz sanki. Yani kıyı ve deniz gibi. Kabı sakın, özü coşkulu. Gerçi son zamanlarda saçlarını omuzlarına kadar uzatmış bizim için perde sayılmaz, onun iç dünyasının o muazzam coşkusu duymamıza.

**"Seni andım başlamadan bitti şarkılarım
Suskunluk olmuyor ağlamak olmuyor
Ben böyle doludizgin yüreğimle koşarım."**

Bu şiirde sanırım söylemek istediklerimize ipuçları vardır. Yüreği, onun koşmasına da yetmektedir uçuşmasına da. Şaire de böylesi yakışır zaten.

Pek çoğumuz karşılaşırsanız böylesi durumlarla günlük yaşantımızda. Bir şeyler, bize sakladığımız mutluluğumuzu sandığımız günlük bir sevdâyı hatırlatır. O an belki de bir şarkı mırıldanmak üzereyizdir ya da hafif bir ısıklık tutturacağızdır ama hatırlarız onu. O anış ki şarkımızı da bitirir, ışıgımızı da. **"Suskunluk olmuyor ağlamak olmuyor"**

İçiniz dolar da dolar. Yüreğiniz dopdoludur, doludizgin koşmak istersiniz. Ama ne ayaklarınız ne de çevreniz bu koşuya uygundur. Öylece olduğunuz yerde kalakalırsınız.

Böyle acayip anları çokça yaşamış olmalı ki şairimiz böyle muazzam mısralarla kurmuş şiirini.

Yine bu mısralarla Hicabi Kırılmaç, "..... geldi, yazdık" diyen şairlerden olmadığını ispatlamaktadır. Bana göre zor bir tekniktir üçlük kıtalarda mısraların uyumunu sağlamak. Hicabi bu işi çok güzel yapmış. Mısralardaki sadelik, aynı, denge muazzam.

Hicabi Kırılmaç'ın "Ömerosman" ve "Mehmetali" tiplmeleri de enteresan. Bu şiir ilk anda "Ömerosman" ve "Mehmetali" sözcükleri ile ilgi çekmektedir. Fakat bu ilgi bu kelimelerin cazibesiyle sınırlı kaldığından pek bir şey ifade etmiyor. Okuyup geçiyorsunuz şiiri. Size de sadece bir "Ömerosman" "Mehmetali" kelimeleri kalıyor.

Bu şiirde Hicabi Kırılmaç çok fazla özelleşmiş. Konu öyle şahsileşmiş ki şiirin mahiyeti sadece şairle sınırlı kalmış. Gerçi ben, bu şiire bir iki senaryo hazırladım; ama unutulmasın ki bu senaryoda şiirin verilerinden çok kendi çabam vardır. Şöyle ki; şair Ömerosman ve Mehmetali isimli arkadaşlara sahip veya arkadaşlarını bu iki bileşik sözcükle guruplandırmış. Yani aynı yolun yolcularının

başarısızlıklarının ve dağılıklarının duygulara etkisinin şiirleşmiş şekli gibi geliyor insana **"Veda Benden Sana ve Sulara"** adlı bu şiir.

Yine bu **"Ömerosman"** ve **"Mehmetali"** sözcükleriyle İslam toplumundaki büyük ayrılışın hikaye edilişi de sözkonusu olmuş olabilir. Biz biliriz ki İslâm toplumu **"Ömerosmancılar"** ve **"Muhammedaliciler"** olmak üzere iki hasım guruba ayrılmıştır. Belki de yazar bu toplumsal çarpıklığın duygusal özümlemesini yapmıştır bu şiirle. Ama her ne olursa olsun bu şiirde tema çok özel. Bu aşırı özellik ise şiiri anlaşılabilir duruma düşürüyor. Şair şiirini öyle bir genelleştirmelidir ki, şiir hiçbir okuyucusunu dışarıda bırakmamış olsun.

"Ben Ömerosman duyuyor musun beni / neden yürümüştük seninle ellerimizde ilkel demirler / hangi ölümü kur-taracaktık / hangi solgun çiçeğe renk verecektik"

"Nerde bıraktık kardeşim ellerimizi"

Ne de olsa dua ediyorduk gülleri ok-sayarak

Yolumuzu mu çevirdik başkaları mı gözetiyor bizi

Hâlâ ağlayabiliyor musun Mehmetali"

"Hayret Makamında" eserinin en çarpıcı, en göz alıcı ve yürek hoplatıcı şiirlerinden birisi **"Ben bir ölmem bin ölürüm"** adlı kısacık şiirdir. Geçenlerde Hüseyin Kır kardeşim bir sohbet esnasında bu küçük şiiri okudu. Hepimiz; hele bir daha oku, dedik ve tadından mest olduktan sonra sorduk; **"Kimin bu şiir?"**

Bana hiç yabancı gelmemiştii ama hemen hatırlayamadım. O arkadaş **"Aylık Dergi"**'nin ilk sayılarından deyince ben daha da bir duygulandım. Velhasıl **"Yeniden geçtim geçtiğim köprülerden"** (M.D.)

"Ben bir ölmem bin ölürüm / Bin ölürüm seni ey güzel ölüm. Kanar gönüller ben bir ölmem / Döner döner ölürüm."

Ölüm herhalde bu kadar bizden biri olmamıştır bu şiir yazılana kadar. Ne kadar da yumuşamış ölüm. **"Bin ölürüm seni ey güzel ölüm"**.

Bilmem Hicabî Kırılancık farkında mıdır, şiirlerinde tam 28 defa **"el"** kelimesini 27 kere **"ölüm"**, 35 kere **"yağmur"** kelimesini kullandığının? **"Vûslat Dizeleri"**'nde 8, **"Ağlayan Çocuk Fotoğrafi"**'nda 1, **"Çöller Geçtim"** de 3, **"İlk Yağmur"**'da 1, **"Koşarak"**'da 1, **"Dünya Yağmur'a Dayanmaz"** da 1, **"Benimledir Geceler"**'de 1, **"Elleri Kalbimde Sırtı Top-**

rakta"da 2, **"Sürgünüm Yorgunum Seni Unuttum"**da 3, **"Veda Benden Sana ve Sulara"**da 4, **"Elveda Puslu Kalbim"**'de 2, **"Sürgün Şarkılar"**'da 1 olmak üzere 28 defa kullanılmış **"el"** sözcüğü. Diğerlerini de merak edenler tek tek sayabilirler. Şunu da ekleyeyim, kitapta **"GÜZ YAGMURU, ACILAR"** adlı bir bölüm var.

Acaba bu durum şairin aleyhine midir? Ben bunun olumluluk ya da olumsuzluk şeklinde ele alınmasından yana değilim. Çünkü şairlerin hemen hepsinde benzer vakıalar mevcuttur. Sanırım bundan kurtulmak kolay olmuyor. Ayrıca bazen güzel de oluyor böylesi tekrarlar. Şairi tanımlamada, şairi zihinlere naksetmede böyle tekrarların faydası oluyor. Ama ben oyumu az tekrardan yana kullanıyorum.

Ben bunları, söylerken kendi şiirlerimde hangi kelimeyi kaç kez kullandım diye saymış değilim. Yalnızca aynı şiirde aynı kelimeyi (nakaratlar hariç) birden fazla kullanmamaya gayret ediyorum. Şiirler bir araya toplanıp kitaplaşınca, birisi de bize sürprizleyecek vazgeçilmeyen bu hatayı, bizim Hicabî'ye yaptığımız gibi.

Şiir eleştirilerinde söz uzar da uzar. Bazen bir şiir bile uzunca bir yazı yazmayı gerektirebilir. Oysa bir arada kocaman bir şiir, kitabı hakkında konuşmaya kalktık ve elbette uzayacaktır söylenmesi gerekenler. Ayrıca yazıyı yayınlayacak dostları da düşünmek lazım.

Mesela ben çok sevdiğim **"Sürgün Şarkılar"** şiiri üzerinde doya doya konuşmak isterdim. Şu **"Belli ki gözlerin dağların ardında / karların eriyişinden biliyorum"** mısrasına kim bitmez...

Hele **"Sonra doludizgin yürüyüp geldi ölüm / acımız büyüdü, sırtımızda dağlar büyüdü"** mısralarına kim hayret etmez.

Yine **"Ağlayan Çocuk Fotoğrafi: Bosna"** şiiriyle ilgili çok şey söylenmelidir.

Bu şiirle Hicabî Kırılancık'ın kendini aştığı gerçeği de göz önüne alınarak daha pek çok şey söylenmelidir.

Hicabî Kırılancık'ın sade söyleyişi ele alınmalıdır. Hatta Türk Edebiyatına katkıları düşünülmalıdır. Hicabî Kırılancık **"Mana Şiir"** türünden şiirler yazan bir şairdir, bunun neden böyle olduğu tartışılmalıdır.

Daha pek çok şey yapılmalıdır ve bunu Hicabî Kırılancık hak etmiştir ama; biz sözümüzü burada kesmek zorundayız.

Yeni çalışmalarında başarılar dilediyle.

O. Olcay YAZICI

ŞARK'IN MAHZUN ŞARKISI

*Dil'e gelir ins ü cin: arz-ı hâl olur fikir
Ses'lerin amentüsü, gül serencamı zikir*

*Sırrına erilmiş an: hasret aşkın muştusu
Sabrın soylu çiçeği, sonrasızlık, bengisu*

*İbrahim'in ateşi: dolunay serinliği
Bâtınî aynalarda seyreyle derinliği*

*Zındandır aydınlıklar sûfiyane aşığa
Kuyudaki Yusuf'u kim çıkarır ışığa?*

*Uçurum çağrısıyla çoğalırken kederim
Var-olmak azabını bir ben idrak ederim*

*Sevgili bir suret mi, bir renk kırılışı mı?
Nazar deydi hüsnüne, bu cinnet nefis hışımı!*

*Biliş ne ki ey sûfî, su burgacı, kör-düğüm
Serap mı, özge can mı, bir rüya mı gördüğüm?*

*Ötenin ötesinde, ötenin ötesi var
Mücerret bir temaşa, sahrada esen rüzgar*

*Bir-oluş yakamozu, dervişâne delsenlik
Şark'ın mahzun şarkısı bin selâm, bin esenlik*

Yusuf DURSUN

YENİDEN

*bu göğ
bu toprağa
bu çağa
bir daha
bir daha yağmalı
yağmurca
bir daha doğmalı
günlük güneşlik
aç asırlar
tok esirler üstüne*

*yâr verenler
yer verenler üstüne
yeniden esmeli
saba nefesli
yeniden inmeli
nazarlar üstü
en güzeli
yeniden vurmali
sevda mührünü
yerler gökler üstüne*

Ahmet URFALI

ANNE

*Yıldızlardan daha yüksek duygular
Ve düşünceler
Öğle güneşi kadar aydınlık
Yer yok artık
Namlusu düşmanlık kusan silahlara
Şimdi bütün kapılar açık
Mütebessim çehrelere
Karanlıklar
Zindanlarında mahkûm
Nefretler
Kör kuyularda bağlı
Uyanır bir çocuk kalbi
Geniş maviliğinde ufukların
Minik avuçlarına dolan ayışıği ile
Ürperir bir masal gecesinde
Bir anne şefkati
Siyah saçlarında gezdirir parmaklarını*

EDEBİYATIMIZIN "UZUN BİR ADAM'I İLHAN BERK'LE ŞİİR ÜZERİNE

- "Hiçbir şair bana göre okuyucusunu düşünerek yazmaz"

Konuşan: Tarık ÖZCAN

Bodrum'un Şalver Ağa Sokağında denize nazır bir evdeyiz. İçimden "Tam dinlenecek yer" diye geçiriyorum. Ancak, İLHAN BERK, dinlenmiyor. Sürekli okuyor ve defterlerine notlar alıyor. Karşılıklı koltuklarda oturuyoruz. Deniz çok yakın. Hoş beşten sonra sorularımı yöneltiyorum.

T. ÖZCAN: Çok uzun bir yazı hayatınız var. Durmaksızın, dinlenmeksizin 60 yıldır yaşıyorsunuz, bunun sebebi ne olabilir?

İ. BERK: Birçok kez yazdım, yazmamın benim için tek bir anlamı var. "**Bu dünyada ben de yaşadım**" demek... Yazma tutkusu beni yaşamaya bağlıyor. Böyle bir istek bende olmasaydı, yazmazdım diye düşünüyorum. Ben yazma eylemini cehennem olarak görenlerdenim. Bana bu düşünceyi verense, yazmanın zorluğu, güçlüğü, kahrediciliği değildir, cehennem benim için önce bu yeryüzünü yazmak istememden, bunu üstlenmemden geliyor. Bu dünyada yaşamayı bir yana atıp, salt onu yazmak için yaşamak... Yazmakla yaşamayı birleştirmek birbirine karıştırmak; bu iki ayrı eylemi, tek bir eylemiş gibi görmek, cehennem bu.

T. ÖZCAN: Şiirinizde "Yin" üzerine çok duruyorsunuz. Berk sözlüğünde hangi anlamları taşıyor?

İ. BERK: Sizin dışınızda da bu kelimenin anlamını çok kişi sordu. Galiba değiştireceğim. Şiirimde vücut ve ten anlamlarında kullanıyorum. Gövdeyi, o zindanı, yazarken bu sözcüğün sesini çok seviyorum.

T. ÖZCAN: Şiirinizde "Su" unsuruna karşı büyük bir çekiliş içerisinde olmanızın sebebi ne olabilir?

İ. BERK: Su, beni her zaman çok ilgilendirmiştir. Bu nedenle dünyanın muhtelif sularında şiirimi yıkadım. Dünya şiirinde de suyun çok önemli bir konumu var. Başlı başına suyla ilgili bir kitap yazmak istiyorum.

T. ÖZCAN: Okuyucu ve muhatap ile eseriniz arasında kurduğumuz veya kurmaya çalıştığımız bağ yeterince işlevsel mi?

İ. BERK: Hiçbir şair bana göre okuyucuyu düşünerek yazmaz. Her şair, şiirinin bir yolculuk olduğunu bilir. Bu yolculuğu sonunda bir kitap ya da şiir olarak yayınlar. Bunun okura yansımaları okurun kendi coğrafyası ölçüsünde bir

anlam kazanır. Benim deneylerim bazı okurlarda bunun işlevsel bir yönü olduğunu gördüm. Kitaplarım okunuyor.

T. ÖZCAN: Bazı şiirlerinizde "Galile Denizi, Mısırkalyoniğne, Çivi Yazısı"nda dil üzerine kurulu bir "Dadacılığın" olduğunu söyleyebilir misiniz?

İ. BERK: Dil sentaksı üzerinde olabilir. Amacım dili sarsmak ve alışılmış dil kurallarını yıkmaktır. Kendime özgü bir dilin peşindeyim. Bu nedenle yazı ve konuşma dilinde değişiklik yapıyorum. Buna okuyucuyu düşündürmek ve şaşırtmak da diyebiliriz. Bu nedenle çocuksu bir dildir, düşündüğüm. Aynı dünya üzerinde yazılmış yeni bir dil kurmaktır amacım.

T. ÖZCAN: "İstanbul" kitabıyla, yaklaştığınız toplumsal gerçekçilikten kopuş nedenlerinizi açıklar mısınız?

İ. BERK: O eski kitaplarımdaki toplum şiirlerimin yapacağı görevi bugün düz yazının yapacağına inanmam bir neden olabilir. Şunu demek istiyorum ben, bugün o tarzda anlamıyorum, toplumsal şiiri. Yoksa asıl bugün toplumsal şiir yazdığımı sanıyorum. Şiiri anlamam değişti diyebilirim. Bugün aşkları, yalnızlıkları, bunaltıyı yazıyorum. Bir gün kötülükleri, yolsuzlukları silmeyi isteyebilirim. Bunların toplumcu olmadığını kim söyleyebilir?

T. ÖZCAN: Şiirin dil ve anlam yönüyle şairin özgürlüğü arasında nasıl bir ilişki buluyorsunuz?

İ. BERK: Şiir kendi macerasını kendi başına sürdürür. Benim karışmam elden geldiğince uzak olmaktır. Şiirin gidişine pek karışmamak gerekir. Çocuk kalmak istiyorum; usa karşıyım.

T. ÖZCAN: Kül'den Atlas'a, Galata'dan Pera'ya kadar birçok eserinizde şiirlerin resim tablolarına, gravürlere bakılarak yazıldığını görmekteyiz. Üslubunuzda görselliğin bu kadar önem taşıması nereden kaynaklanıyor?

İ. BERK: Görsellik, resim sevgimle ilgili olabilir. Resmi hep çok sevdim. Çok okudum, çok gördüm. Ben kendi yaşamıma baktığımda kendimi, bakan bir adam olarak görürüm. Beni çevrem çok etkiler. Çevremle, çalıştığım masayla, çay içtiğim bardakla, kalem, kağıt ve kitapla çok yoğun bir ilişkim var ve bu ilişkim tükenmez. Benim yakınlarımdır onlar. Çevremi gören ve göstermek isteyen biriyim.

ŞAİRİN ÖYKÜSÜ

"İtir gülün sesi, ışık sonsuzun..."

Ya şair?

Bir yolculuğa çıkmıştır bu dünyada. Dış gerçeği buğulu aynasına çeken. İrdeleyen, ürperten, ürpertilerini keşifle anlamlandıran soylu bir şiir yolculuğuna... Bu yolculuktaki şiddet ve kesin duyarlılıkla kuracaktır eserini. Varlığını, varolan kozmos içindeki trajik-olan'ı devşirmek ve metafizik akışı başkalarına iletmek görevine 'sorumlu' kılmiştir çünkü şair.

İşte has şairin öyküsü bu noktadan başlıyor. Artık onu (şairi) rahat değil ağır bir yük beslemektedir. Zaten böyle bir seçim insanın fitratında vardır. Çünkü o, göklerin, yerin ve dağların bile kabule yanaşmadığı 'emanet'i üzerine almıştı. Halbuki o, 'cahil' ve 'acz' bir karaktere sahipti.

Ey insan!

Ey biraz balçık, biraz su olan!

Ey kendisine 'İlâhi nefes' lütfedilen. Senin trajiğin, üzerine aldığın 'ağır yük' ve 'acz'den doğmaktadır. Çünkü öteki dünya imanının yanında, birde, bu dünyayı isteyen nefsin var.

Ey şiirin ve trajiğin ateşine yanan.

"Şiiri anlamak kadar, hatta biraz daha zordur şairi anlamak" diyor kelimeler ülkesindeki bilge senin için. Ne güzel!.. Sen, tabiat gerçeğinin soğuk ve çirkin yüzüne tahammül edemeyen, 'olan' üzerinde yaratış (lar) yapan ötelere işaretçisi.

Dil ile şiir arasında bir (a.b.c.)'dir şair. O dil'in sınırlarını zorlayan ve dil'i tüketesiye kullanan, cevâhir avcısı...

Şair, kendi varoluş trajiğinde, bütün insanlığın varolan trajiğini taşıyan ve eserini bu espri çerçevesinde gerçekleştirendir. Çünkü insanın, hatta insanlığın sesi olmayı azmetmiştir. Evet, şairin ruhunu sarıp sarmalayan, coşturup kaynatan bazı ilke kavramlar vardır. Aşk, tevhid, mutlak güzellik, ölümsüzlük vs. gibi... Onun derinliği bu kavramlar doğrultusundadır. Yani daha belirgin bir ifade kullanacak olursak, şairin estetik ve gerçek ben'ini oluşturacak olan metafizik anlamlardır. Bu açıdan bakıldığında, şiirde, aşkın olanı duyumsayıp, kristal şey(ler)i ortaya koyma fenomeni vardır.

Şair aynı zamanda eşya ile bir diyaloga ve hesaplaşmaya girmiştir. O, duygularını, izlenimlerini, duyarlılığını; aşkın, sezginin ve güzelliğin kılavuzluğunda kullanarak süre ırmağından cansız kesit(ler) koparmaktadır habire. İşte tam bu arada, reel dünya ile ilişkinin koptuğu anda o cansız kesitlere bir süreklilik kazandırmak istemektedir şair. Nasıl mı? İlk ve son olarak yakaladığı dünyası içinde, kelimeler üzerine soyutlama ile yoğunlaşarak, onlara yeni bir soluk üflemeyle. Gerisi şiir, sadece ve hep şiir!...

Vesselam.

Mehmet MORTAŞ

AY KIRIKLARIYLA VURULUNCA HAŞİN KIZ

*Ay kırıklarıyla
Vurulunca alnından
Yıkıldı
Ayaz çalan
Acılarımın üstüne
Haşin kız.*

*Bir bağ bozumu akşamı
Bütün annelerin
Yüreğinden süzülerek
Geceyi bir tomruk gibi
Olanca cüssesiyle
Hiç kimsenin ağlamadığı
Hüzünlere boşalttım*

*Gitti sonbahar
Bütün acıları paketleyip
Aniden gelen
Nisan yağmuru gibi
Kışın bağrına inmeye*

*Ay kırıklarıyla
Vurulunca alnından
Yıkıldı
Kurşuna el sallayan
Çocukların yüreğine
Haşin kız.*

İsa BAYRAKTAR

GÖLGELER

Korkarım;
Deli kalabalıklar arasındaki yalnızlığımdan
Gün ortasında karanlığı yaşar dimağım
Her kafadan bir ses çıkar etrafımda,
Susarım!..

Uzanır yüreğimden bir yol, çağlar ötesine
Nemrut dağında güneş başka doğar.
Tanrılar oturur güneşi selamlar
Olimpostan Afrodite iner,
Yüreğimi serinletmeye,
Zeus küplere biner
Ürkerim!..

Karnak tapınağından
Musa'ya koşarım
Firavunlar yolumu keserken
Nil kükreyip üstüme gelir
Sonra Musa yetişir,
Asaya binerim
Coşarım!..

Bir ateş yakar içimde Meryem,
Bin nehir söndüremez
Gölgelere sinmiş yüreğimden
İsa'yı çarmıha germişler,
Kimseler indiremez
Ağlarım!..

Zerdüşt tapınaklarında,
Aşk ateşle yanar
Ateşgedelerde acılar dinmez
Bin katır odun çeksede
İbrahim ateşte ölmez
Bütün kisralar tükenir
Ama İbrahimler tükenmez
Titrerim!..

Ben Hint fakiri gibi perişan,
Korku yüreğimin törpüsüyken,
Dolar gönlüme rahmet.
Bir ışık görünür ufukta
Bulutların altında gelir Ahmet

Ruhumun gölgesinde oturur,
Beklerim!..

Mahmut BAHAR

SİCİL

arifesindeydi ihtilâl
kuşanmışken yetmişsekiz kuşağını
namaz kılmıştık ayasofya'da
bir namaz ki seccadesiz
ve illegal
arifesindeydi ihtilâl

kubbeden esen zifos
inen yağmur
ruhumuza açılan pencerelerde
konaklanan nur
içimizde garipler garibi binlerce his
o meçhul el yordamıyla yeniden
düzelir gibiydi kiblemiz
içimizde garipler garibi binlerce his

gezinler vardı
ve sonra istavroz
gezinlerde fotoğrafımız
vakit isa'dan sonraydı
götürdüler aynalı çarşılarla
zapta geçti müslümanlığımız
ve sonra gezinlerde fotoğrafımız

SEYAHAT NOTLARI

I- VISÂL

Zaman el değmemiş bâkire değil
Tarih işfal edilmiş unutulmuş hor hakîr
Beyinler ortasında durgun bir suyun sesi
Bir değirmen çarkıdır durgun suyun özlemi
Durgun suya taş atılır ve bulanır durulur
Irmaklar coşuyorken o taşı bekler susar
Bir el taş salar suya Alia-Cevher
Veya rüzgardır eser ırgalanır gökyüzü
Bulanır bulut resmi gün vurur dualara
Dur! Sus!
Tarihi dinle
Şeyhim sabah namazında çiğ düşmüş gözlerine

Eskimiş bir sarayın ocakları içinde
Küller köz çıkarmaya eşelenmeyi bekler
Bir çıngı vurur çınlar tarihin şamdanları
Mecidiye sikkeleri düyunda paslanırken
Şeyhim Dargo'da Sidre'ye kanat vurmıştır
Dur! Sus!
Tarihi dinle
Şeyhim Kâbe'nin damında ay doğmuş yüreğine

II SEYAHAT

a - Dilimize perseng ettik Cevher adını
Bin kapıdan geçtik sonrası yoktu
Uçuruma meyleden bir kanat seçtik
Teleklerinde civa tüyleri yanmış
Balmumu heykeller yontuyor Wudu büyücüleri
- - - - Cezayirli Boşnak ve şimdi Çeçen - - - -
Alia neredesin hangi tuğyan seni boğan
Grozni mi Bihaç mı köz üstünde uyuyan
Yandıkça dirilen semender ölüleri

b - İnsan iki yüzlüdür değil mi dostum
Ne çok yüzün var senin sayamadığım
Kemikleri sızlayan ölümler geçiyorum
Yüreklere sızlayan diriler aramaya
Öyle zenginleştik ki çölleşti ruhlarımız
Bizleri suvaracak bulut kalmamış gökte
Ve tekrar dönüyorum balballar arasına
Şehirlerin en diri semtleri mezarlıklar

III SEYAHAT HAZIRLIĞI

Hüzün bir ceylanın adıdır, yalnız
Misk-ü amber uğruna karnı deşilmiş
Zulüm keskin ucuyla vuruyor belleğime
Satır sevecen bir hışırtyla iniyor bileğime
Damarlarımdan boşalan bir kuş oluyor ilham

Celik kanatlarıyla giriyor şiirime

Mehmet NARLI

MECAZKÂR ŞARKI

*"dün kahkahalar yükseliyorken evinizden
bendim geçen ey sevgili" acıyla kentinizden
ışıklı geceleriniz kararırken güneşle
bana bir bıçak kaldı o şuh neşenizden*

*taa fecre kadar yağmurdan atlar
ruhumun ardı sıra öksüren rüzgâr
gibi getirdi şeffaf gülüşlerinizi
gözüme yaş düşürdü gönlüme duvar*

*ne yok yaşadınız ah ne çok şendiniz
baksam kristal köpük dokunsam tendiniz
çarpan ruhumun hüznü kandillerine
haylaz yarasalardı dalgalı sesleriniz*

Hamit DEMİR

SEVMEK

*Çile duvarına hasret ağına
Örölmeyi göze almaktır sevmek.
Bir güzel yüzünden tüm hayatına
Darılmayı göze almaktır sevmek.*

*Müptelâ olmayı bir tatlı söze
Hasretli kalmayı bir mehtap yüze
Hayâle dalariken bir hançer göze
Vurulmayı göze almaktır sevmek.*

*Ayrılık görmeyi rüyalarında
Ümitsiz uyanmak her bir yarında
Bir ömür boyunca sevda yolunda
Yorulmayı göze almaktır sevmek.*

*Hasretle bakmayı hep ufuklara
Hasretlik çekmeyi hatıralara
Sevgili diyerek yalnızlıklara
Sarılmayı göze almaktır sevmek.*

*Bir ömür tüketir gönöl işi zor
Bir bakış, bir alev hiç sönmeyen kor
Belki sevlmeyip, ömür boyu hor
Görölmeyi göze almaktır sevmek.*

Mehmet AYCI

KIŞ ŞİİRİ

– lâtife'ye –

*yorgun ve ihtiyâr gibi yerinde duruyor dağlar
ağır ağır o şarkıyı mırıldanıyor rûzigâr*

*çocuğum tâ içimde bir deniz köpürüyor benim
korkulu rüyalar gibi kayıp gidiyor martılar*

*toplanıp birbirlerine dev masalı anlatıyor
toprağın üç kat altında uyuklayan karıncalar*

*odamın sarı yüzüne bir minyatür çiziyorum
ezgilerle doğruluyor ıhlamur kokan kadınlar*

*lâtife yapıyor tanrı gökte ağacı sallıyor
lâtif bir yolcu hüznüyle üstümüze yağıyor kar*

ağır ağır o şarkıyı mırıldanıyor rûzigâr

İbrahim YOLALAN

BİR GÜNÜN ARDINDAN BİN KÜFÜR

*olmaya gör tozlu kitaplarcasına sıkılğan
ayakların kopmaya görsün bedeninden
isterik bir fahişe gibi*

/ yapışırda ruhuna mey

*kah bin şerhaya bölersin yüreğini
kah bin yürek ezer yüreğini
ne mehtap elverir o gece de sana
ne de ufukta bir gül açar
benim sandığın nen varsa
hepsi karanlığa kaçar
an meselesidir tutuşmak
kin ile / nefret ile
küfrün bini bir paradır işte o gece*

GÖNÜL YÜZLÜ YÂR

*Berceste mısralar geliyor
Dilime kadar
Sevdamı bir ince ay'a benzetiyorum
Dökemiyorum
Ya bulutlar kesiyor önümü
Ya, dağlar*

*Ah / ey yâr
Sanki benim derdim
Bana azmış gibi
Geceler üstüme ağlar*

*Berceste mısralar
Senin elindeler
Senin gözlerindeler
Senin dilindeler*

Ve, sensizliğin çılgılığı benim içimde!

*Toprağıma
Gözlerinle yıkanmış yağmurlar yağar
Ben aşkınla sıırsıklam
Şehnaz gülümseyişlerle bakarsın
sonra kızgın bir sel gibi
Köpürür akarsın*

*Ah / ey yâr
Seni Mevlâm
Bana yazmış gibi
Ellerinde yeşermiş dağlara yürürüm
Ebemkuşaklarına dokunur sesim
Sana ulaşamam
Nerdesin?*

*Ah / ey gönül yüzlü yâr
Ah / ey ölümcül düşün
Her gece gemiler kızaklara yeniden
Yeniden konar
Her sabah bir başka olur ölüşüm!*

*Berceste mısralar
Senin elindedir
Dilinde, gözlerindedir.*

A. Tevfik OZAN

AĞAÇ OLMAK VARMIS

*Issız dağ başında Ardıç ağacı
Donmuş bir türküdür... yeşil ve yalnız!
Haşır korkusu yok... Hesap Günü yok
Ve ölüm korkusu... soğuk, apansız!*

Cihan EROĞLU

... SİTEMKÂR FASLI ...

*Yüreğim
Kilometrelerce geniş
Cemreler geçin sıraya*

*Ellerin,
Nar çiçeğinden övgülü
Bu akşam
Gurubu okşarcasına*

*Gözlerim,
Derin okyanuslarca
Uçun renkler, kelebekler
Rûhuma konarcasına*

*Sözlerin,
Kurşunlarda mayalı
Sıyırıp geçer göksümü
Hislerim kanarcasına*

*Zamanı,
Hapsettim bir fanusa
Dante'ye inat
Hiç ölmeyecekmiş gibi
Yıllarcasına...*

*Feryâdım,
kara deliğe ulaştı da
Bir selâm göndermedin
Gülleden ağır sözlerin
Amansız geldin gönül kaleme
Hunharcasına!..*

İNKÂRLA GELEN

*Doğmamış çocuk bilmez gözlerin hikmetini
Ve nefesin, ciğere hayat taşıdığını..
Ve İnsan; inkâr eder öncesinde ecelin;
İman hakikatını.. ve haddi aşdığını!*

ŞİİRİN İPEK SESİ - V -

20. Rüyanın Şiiri.

Rüyalarınız var mı?

Ama benim öğrenmek istediğim, sahip çıktığınız, sevdiğiniz, görmekten ve yaşamaktan zevk aldığınız rüyalarınız...

Nasreddin Hoca'nın tercih ettiği rüyanın (yahut ona tercih ettirilen diyelim, çünkü bu fıkra ona yakışmıyor) maddi yönü ağır tartıyor:

Rüyasında kendisine dokuz altın teklif edilen Hoca, ille de on altın diye diretir. Uyandığında ne altın, ne altın sunucular... Hoca gözlerini yumar ve:

– Hadi verin, dokuza da razıyım der.

Nasreddin Hoca'ya yakıştıramadığımız bu rüyayı bırakıp başka rüyalara yol almak istiyoruz.

Sanırım, şiirimizin en çok işlenen kavramlarından birisi de rüyadır. Rüya-şiir yazmayan şairimizin olup olmadığı araştırılmalı.

Ahmed Hamdi Tanpınar, şiir ile rüyayı kaynaştıranların başını çekiyor. **Edebiyat Üzerine Makaleler**'inde (23) **"Şiir ve Rüya"** isimli iki makalesi bulunur. Ona göre gece, uyku ve rüya iç içedirler. Uyku ve rüya, gecenin çocuklarıdır. Anne gece, **"Hakikatın büyük sırrı ve pınarı"**dır. Rüyalar onun belleğinden fışkıran yepyeni dünyalardır. Rüya yoluyla eşyanın arasındaki münasebetleri öğrenir ve **"Tahhüt, cenneti ve cehennemi kendimizde buluruz"**.

Rüyaların kişiye olan etkisi de farklı farklıdır. Zira, **"Her rüya kendi hususî atmosferi içindedir; onu sırasına göre eğlenceli, zâlim, mesut, bedbaht, mukaddes veya günahkâr yapar"**. Sanırım, Tanpınar, şairleri buna göre tasnif etmeli demeye getiriyor sözü!

"Şiir ve Rüya"larında sanki rüyanın şiirini yzan Tanpınar, ikincisinde musikiyi de he deflemiş, şiir-rüya-musiki üçlü eşitliğine doğru yol almıştır. Bir has edebiyatçıdan daha neler beklersiniz?

Rüya nedir? Geçici ölüm olan uykuda görülen bir muammadır rüya. **Âdem (AS)**'dan beri açılmayan bir kapı. Sırrı çözilemeyen bir âlem.

Sahih bir hadis, rüyanın üç türünü haber verir: Biri Allah'ın bildirdiği rüyadır. İkinci tür-lüsü melek vasıtasıyla bildirilen rüya, üçüncüsü şeytan tarafından telkin edilen rüyadır.

Şair, bizce hakikate yelken açması lâzım gelen bu adam, içle dışın, madde ile mananın, ruh ile tenin, dünyanın, berzâhın ve ahiretin uyumlu

birliktelikleri peşindedir. Bu yolda elinde bulundurduğu bütün silahları kullanır: Bilinç, şu-uraltı, hayal, uyku, rüya...

Şair, evet, bir rüya adamıdır. Rüyadan faydalanan, rüyada yaşayan, rüya atmosferinde soluklanan, rüyayla deşifre olan sıradışı birisidir şair.

Sadece şair midir rüyaya dalıp kalan? Rüya halinde yaşayıp duran, rüyalara dalıp kalan göz-lere ne demeli? **"Rüyalı kadın gözleri"**. Şairin bu gözlerden artakalması mümkün mü?

Ahmet Haşim bu. Gizli dünyasında rüyayı bulmak için oldukça zorlandım. Halbuki, en çok ondadır sanırdım. Tabi, buldum:

**"Bazan sarı bir çehre-i rûyâ gibi hissiz
Tenhâ bir ufuktan görünürsün bize sessiz
(...)"**

**Bir lahza sevilmiş, unutulmuş, keder-âlûd
Rüyalı kadın gözleri... âsûde semâlar"**

"Çıktığın Geceler" (24) şiirinin bu ensef mısralarından sonra, tahminim doğrudur, rüyayı en çok Haşim'de buldum. Haşim, sâfi bir rüya şairidir.

Poetikasında **"Şiir insan yığınlarının rüya şifresi"**dir tabiriyle karşımıza çıkan Necip Fazıl, **"Çile"** (25) isimli şiirinin dördüncü dördlüğünde **"hem hakikate hem de rüyaya veryansın ederken etkisinde kaldığı bir rüyayı yaşamakta gibidir"**:

**"Bir bardak su gibi çalkandı dünya;
Söndü istikâmet, yıkıldı boşluk.
Al sana hakikat, al sana rüya!
İşte akıllılık, işte sarhoşluk!"**

İçine düştüğü kesif hâl onu perişan etmiştir. Şair, rüyadan faydalanarak kurduğu korkunç, boğucu, uçurumlu bir atmosfer içinde çırpınmaktadır. Aynı şiirin ilerleyen dördlüklerinde uykuyu **"katillerin çeşmesi"** olarak tavsif ederken, **"rüyalarda içtiği cinnet"**'in sırrını ararken **"patlayan gülle"** ile irkilir. Rüya, Necip Fazıl'a göre değildir!

Daha ziyade evlerin ve hülyaların şiirini yazan Behçet Necatigil, **"Yıldızlarda Uyku"** (26) şiirinde rüyaya dalmıştır. Yansıttığı evren uzayın sonsuzluğu içinde bir kaostur. Peki bu kaosun bir tarafında uyuyan ve uykusunda gülen çocuk acaba niçin güldü dersiniz? Bence, tercih ettiği bir rüyayı seyrediyordu:

**"Boşlukta dönen yıldız
Işık ışık bölündü,**

**Renkli maytaplar gibi
Çocuğun üstüne döküldü.**

**Çocuk hemen uyudu,
Uykusunda güldü"**

İsmet Özel'in uyuyan çocuğu ise korkunç yaratıklarla boğuşmaktadır rüyasında. Şairin II. Yeni tarzı şiirlerinden olan "Tüfenk"te (27) "e harfine yaslanmış" uyuyan çocuğun uykularında üreyen örümceklere değinilir. Ortaya konulan görüntü sizi cazip bir şekilde çeker:

**"gelmiş geçmiş bütün gölgeleri denedim
ellerim hâlâ pençe gibi**

**düşler, tüfenkler ve ayaklar
gözlerimi engel oluyor güneş"**

Aynı şair, "İls Sont Eux"de (28) ise "rüya, ok-sayış, Tevrat / gibi kelimeler / gündemin dışında" diyerek, diğerleriyle birlikte rüyayı da (tabii ki sadık olmayan rüyayı) hayat dışına atma eğilimindedir.

Rüya hayal ile de alâkalıdır. Hayal ufkunda saklı kalan yaşantı ve suretlerin uyku anında beyne vuran yansılardır rüyalar. Bu durumda ruh ön plana çıkar. Hissettiklerini hayal dünyasına atar. Buradaki rüya melekleri harekete geçirerek sahneyi karşımıza çıkarır. Rüya, hayal ve ruh ile birlikte anılınca "düş"ü düşünmeden edemiyorsunuz.

Düş, bazılarınca rüya karşılığı olarak kullanılır. Aslı, hayali karşılar. İlhami Çiçek de bu kelimeyi kullananlardan. "Koşan Düş" (29) şiirinde güpegündüz görülen / kurulan bir rüya / hayal alemi ile karşı karşıya getiriyor şair bizi. Yoğun ve sisli bir ortamdayız. Çıkış yolunu arıyoruz. O nerede?

**"masken düştü - güpegündüz
pencerede parmak
delik deşik kırbaç kıyı ve duvar
lardan güpegündüz kan
güpegündüz sevinç bahçe toy yaprak
çınarın dallara anlattığından
kül-bütün bir ceset gibi
ortada şimdi"**

Sadık rüyalar kişiye ebedi saadetler verir. Onlarla neşelenir, keyiflenir insan. Gelecek aydınlık bir pencere gibi önümüzdedir artık.

Ebubekir Eroğlu böyle bir rüyanın sahibi. "İlk Kible Şehri"nde (30), rüyasıyla ebedi ve aktif bir hayat süren barış elçisine göndermeler yapar:

**"barıştan ve uruçdan kalan
bugün bir rüya**

rüyasıyla dahi barış yakışır ona"

Orada hayat var mı? Var. Öyleyse orada rüya da var. Toprağın altındaki rüyalardan bahsediyoruz. Ne dersiniz, bu da **Cahit Zarifoğlu**'nun "Bahar"ından (31): "**Toprağın altındaki bitki kökleri**

Ne sabırlı bir rüya

Çektikleri

Beklerken kesilirken çürürken"

Şiir rüya aleminde şekillenirken şair de boş durmaz. Rüya motiflerini edebî zevkine göre terennüm eder. Edebî zevkiyle doruğa çıkardığı rüya-şiirlerle haşır neşir olacağınız şair hiç kuşkunuz olmasın **Sezai Karakoç**'tur. "Eski rüya oyunları, kapalı rüya çarşıları" şairin rüya dolu birçok imgesi. Karakoç'taki rüya yoğunluğunu gösterebilmek için "Şiirler-III"deki (32) Köpük (S.8), Kav (S.53), Kapalı Çarşı (S.57), Şahdamar (S. 59), Kar Şiiri (S.93), Tut(S.99), Şehrazat (S. 101), Veda (S.102) gibi şiirleri analım, birisini aktaralım:

**"Açık ve keskin yumuşak ve güzel
Kur'an sesleri**

Kapalı çarşı içinde kapalı rüya çarşıları" (Kapalı Çarşı)

Rüyasız şair var mı, bilmiyorum. Bildiğim, rüya şiir için bir deniz, okyanus. Şairlerin bu su kütlesine girmesi ise tavsiyem. Fakat hayır, şeytanın telkin ettiği rüyalardan korununuz...

Hamîş: "Geceleyin size ölüm (gibi uyku) veren O'dur; belli bir sürenin geçirilmesi için sizi yeniden dirilttiği gündüzün ne yaptığınızı bilir; yine dönüşünüz O'na olacak ve O size, (dünyada) ne yapmış olduğunuzu haber verecektir" (En'am-60)

DİPNOTLAR:

23 - Tanpınar, A. Hamdi, Edebiyat Üzerine Makaleler, Dergâh Yay., 3. Baskı, İst., 1992, S. 30-34

24 - Haşim Ahmet, Bütün Şiirleri, (Haz. İ. Engünün, Z. Kerman), Dergâh Yay., İst., 1987, S. 107

25 - Kısakürek, N. Fazıl, Çile, Büyük Doğu Yay., İst., 1987, S. 17

26 - Necatigil, Behçet, bütün Eserleri, I, Cem Yay., İst., 1981, S. 260

27 - Özel, İsmet, Erbain, Cıdam Yay., 5. Baskı, İst., 1993, S. 136

28 - Aynı eser, S. 20

29 - Çiçek, İlhami, Santranc Dersleri, Edebiyat Dergisi Yay., Ank., 1983, S. 52

30 - Eroğlu, Ebubekir, Yirmidört Şiir, İz Yay., İst., 1991, S. 61

31 - Zarifoğlu, Cahit, Korku ve Yakarış, Akabe Yay., İst., 1985, S. 139

32 - Karakoç, Sezai, Şiirler - III, Diriliş Yayınları, 4. Baskı, İst., 1982

HAMAYIL KUŞANDIM ŞİİR KILICINI

Yirmibirinci yüzyıla beş kala
Süleymâniye sokaklarında âvâre geziyorum
İnsanlar tanıdık gibi bakıyorlar yüzüme
İçlerinden geçeni seziyorum
Sultan Süleymandan kalma bir hüzünlü akşam
Sessizce okşuyor gururlu kubbeleri
Akrebiyle yelkovanı kol saatimin
Güneşi çekiştiriyorlar deminden beri
Rükûda donup kalmış bir kaç ahşap ev
Kubbeler hayret içinde

Saat yirmibire beş kala
Bir telaşlı tren geçiyor Sarayburnundan
İsli bulutlar salkım saçak tepemde
Bir yetim incir fidanı boynunu uzatıyor surların koinundan
Yenikapı önünde sarı ışık tarlası
Gemiler lenger-endâz olmuş yatıyor
Gökyüzünü öykeniyor kirli sular
Sularda yıldızlar doğup batıyor
Diplerde gönli kararmış istakozların
Balıklar zulmet içinde

Surlar su gibi içerken zamanı
Sebeli bir rüzgâr esiyor Marmaranın kucagından
Uçup gidiyorum tâ hazreti Süleymâna kadar
Armağanım çekirge bacağından
Karınca cirmimle şöyle dinelip yamacına
Ebedî görkemini seyrediyorum
Asâsına bakıyorum gözlerim acıyor
Asâyı kemiren kurdu görüyorum
Dev sütunlar yontuyorlar geleceğin ma'bedlerine
Cinler gaflet içinde

Yirmibirinci yüzyıla beş kala Süleymaniye sokaklarında
Ürkek ışıklarla kolkola
Kaçıp minârelerin altına siniyorum
Saat yirmibire beş kala
Dört yanımda çağ kaçağı asesler
Ben de şiir kılıcını hamayıl kuşanıyorum
Kulaklarımda eski savaşların yekâhenk uğultusu
Bir yerden üstüme çingilar dökülüyor yanıyorum
Bağlayın kollarımı alın beni asesler
Bütün duyularım dehşet içinde

Kırağı NİN BULUNDUĞU KİTAPEVLERİ

● ANKARA ● Vadi Yayınları ● Pınar Yayınları ● Birleşik Dağıtım Kitabevi ● Seha Neşriyat ●
ANTALYA ● İslam Kitabevi ● BURSA ● Çizgi Kitabevi ● ÇORUM ● Elif Kitabevi ● ELAZIĞ ● Batı Kit-
abevi ● ERZİNCAN ● Akabe kitabevi ● ERZURUM ● Tekyay Kitap Kulübü ● İSTANBUL ● Kitabevi
(Üretmen Han) ● KAYSERİ ● Seda Kitabevi ● Kılıcım Kitabevi ● KONYA ● Feza Kitabevi ● NEV-
ŞEHİR ● Galerî Kültür Kitabevi ● ORDU ● Çağrı Kitabevi ● TRABZON ● Elif Kitabevi